

Regionų komiteto nuomonė. Sąjungos civilinės saugos mechanizmas

(2012/C 277/16)

REGIONŲ KOMITETAS

- pabrėžia, kad svarbu nuo reaguojamojo pobūdžio ir *ad hoc* taktikos pereiti prie kompleksiškesnio, veiksmingesnio ir tobulesnio mechanizmo,
- nurodo, kad valdant krizines situacijas vienas svarbiausių vaidmenų paprastai tenka vietos ir regionų valdžios institucijoms, taigi būtų tikslinga jas įtraukti į rizikos vertinimo ir rizikos valdymo planų rengimą,
- mano, kad ES turėtų bendradarbiauti su nacionalinėmis valdžios institucijomis didinant darbuotojų mokymo kursų skaičių vietos ir regionų lygmeniu, siekiant užtikrinti veiksmingą reagavimą į krizines situacijas,
- yra tvirtai įsitikinęs, kad ES turėtų sukurti platformą, kurioje valstybės narės ir vietos ir regionų valdžios institucijos galėtų keistis informacija ir patirtimi, kaip reaguoti į nelaimes,
- pabrėžia būtinybę, kad sprendime išdėstytos ir su prašymais padėti reaguoti į esamas ar gresiančias didelio masto nelaimes susijusios apibrėžtys būtų tikslesnės,
- mano, jog tam, kad rizikos valdymo planų turinį būtų galima palyginti, rizikos valdymo planai turėtų būti rengiami pagal standartinį modelį,
- yra įsitikinęs, kad būtina nustatyti grafiką, pagal kurį valstybės narės reguliariai atnaujintų ir teiktų rizikos valdymo planus.

Pranešėjas	Adam BANASZAK (PL / EA), Kujavijos Pamario vaivadijos asamblėjos narys
Pamatinis dokumentas	Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo
	COM(2011) 934 final

I. POLITINĖS REKOMENDACIJOS

REGIONŲ KOMITETAS

Bendrosios pastabos

1. palankiai vertina tai, kad pasiūlymas atitinka Komisijos siekį ieškoti geresnių sprendimų ir formuoti nuoseklesnę reaguojimo į nelaimės politiką ir kad juo prisidedama prie strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimo ir didinamas ES piliečių saugumas pagal Stokholmo programą ir ES vidaus saugumo strategiją;

2. nurodo, kad naujieji pasiūlymai yra parengti remiantis peržiūrotomis civilinės saugos nuostatomis ir patirtimi, sukaupta per ankstesnes nelaimės;

3. džiaugiasi, kad šis pasiūlymas yra dar vienas Komisijos žingsnis siekiant supaprastinti teisėkūrą, nes 2014–2020 m. laikotarpiui pateikiamas vienas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo teisės akto, sujungiantis esamus pasiūlymus dėl ES lygmens bendradarbiavimo civilinės saugos srityje, kuri reguliuoja dvi teisinės priemonės: 2007 m. lapkričio 8 d. Tarybos sprendimas 2007/779/EB, Euratomas, nustatantis Bendrijos civilinės saugos mechanizmą ir 2007 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimas 2007/162/EB, Euratomas, nustatantis civilinės saugos finansinę priemonę;

4. nurodo, kad valdant krizines situacijas vienas svarbiausių vaidmenų paprastai tenka vietos ir regionų valdžios institucijoms ir kad vienas iš civilinės saugos teisės aktų tikslų turėtų būti informacijos sklaida tiems subjektams, kurie vietos ir regionų lygmeniu yra atsakingi už reagavimą į krizes priemones;

5. pabrėžia, kad sustiprintas civilinės saugos mechanizmas padės įgyvendinti solidarumo sąlygą; džiaugiasi, kad ypatingas dėmesys skiriamas tam, kad būtų užtikrintas glaudus civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos koordinavimas ir derėjimas su kitais veiksmais, įgyvendinamais kitose ES politikos srityse ir pagal kitas priemones, visų pirma laisvės, saugumo ir teisingumo politikos srityse; užtikrinus derėjimą su kitomis ES finansinėmis priemonėmis turėtų būti išvengta dvigubo finansavimo;

6. civilinės saugos srityje itin svarbiais laiko ES šalių, regionų ir vietos bendruomenių solidarumo, bendradarbiavimo, koordinavimo ir savitarpio pagalbos principus; pritaria Komisijai, kad norint didinti ES pajėgumą reaguoti į nelaimės reikia nuo *ad hoc*

metodo pereiti prie pakankamai iš anksto suplanuotų priemonių, kartu taikyti integruotą pratybų ir mokymo politiką, atsižvelgti į platų nelaimių prevencijos priemonių pobūdį (pvz., aplinkos apsaugos, klimato kaitos, potvynių, gaisrų pavojaus, saugumo, sveikatos apsaugos ir regioninės politikos srityse) ir sudaryti palankesnes sąlygas bendradarbiauti susijusioms valstybėms;

7. taip pat nurodo, kad ES turėtų bendradarbiauti su nacionalinėmis valdžios institucijomis didinant darbuotojų mokymo kursų skaičių vietos ir regionų lygmeniu, siekiant užtikrinti pakankamą pradinį ir, svarbiausia, veiksmingą reagavimą į krizines situacijas;

8. pritaria, kad civilinės saugos priemonės yra labai svarbi valstybių narių kompetencijos sritis ir kad šis mechanizmas neturėtų daryti poveikio vien tik valstybių narių atsakomybei už gyventojų, aplinkos ir turto apsaugą savo teritorijoje ištikus nelaimei. Pagrindinis Sąjungos civilinės saugos mechanizmo tikslas turėtų būti remti, koordinuoti ir papildyti valstybių narių veiksmus;

9. pabrėžia, kad didelio masto ekstremalių situacijų atvejais labai svarbu su valstybėmis narėmis ir vietos ir regionų valdžios institucijomis glaudžiau bendradarbiauti civilinės saugos priemonių srityje;

10. mano, kad ES turėtų nustatyti, kokių konkrečiai išteklių trūksta ir kaip ji galėtų padėti valstybėms narėms, o ypač vietos ir regionų valdžios institucijoms, geriau pasirengti. Valstybės narės ir ES turėtų stengtis esamus išteklius naudoti taip, kad nesukurtų papildomos finansinės ir administracinės naštos, visų pirma vietos ir regionų valdžios institucijoms;

11. yra tvirtai įsitikinęs, kad ES turėtų sukurti platformą, kurioje valstybės narės ir vietos ir regionų valdžios institucijos galėtų keistis informacija ir patirtimi, kaip reaguoti į nelaimės;

12. pabrėžia, kad ES remiamos valstybės narės, pasinaudamos daugiapakopio valdymo sistema sanglaudos politikos srityje, į reagavimą į nelaimės procesą turėtų kuo anksčiau įtraukti vietos ir regionų valdžios institucijas;

13. remia pasiūlymą sugrupuoti konkrečius prevencijos tikslus, užtikrinti pasirengimą reaguoti į nelaimes ir sudaryti palankesnes sąlygas greitai ir veiksmingai reaguoti įstikus didelio masto nelaimei arba iškilus jos grėsmėi;

Esamų trūkumų ir sričių, kuriose jie buvo šalinami, vertinimas

14. nurodo, kad labai svarbu toliau paprastinti taikomus teisės aktus (šis pasiūlymas yra svarbus žingsnis šio tikslo link) ir atitinkamas procedūras kartu užtikrinant, kad jie būtų nedviprasmiški ir skaidrūs. Tai turėtų apriboti administracinę naštą ir tapti atskaitos tašku imantis tolesnių priemonių siekiant supaprastinti ir patobulinti šį mechanizmą. Pažymi, kad rengiant konkrečius rizikos valdymo planus būtų naudinga turėti standartinių modelių. Kai tokio modelio nėra taip pat didėja kolizijos su kitais rizikos valdymo planais pavojus. Kai nenurodytas plano taikymo mastas ir pagrindinis jo turinys, auga plano rengimo išlaidos, planus tampa sunkiau lyginti ir, svarbiausia, pakertama reikalavimo valstybėms narėms teikti planus logika;

15. pabrėžia, kad vietos ir regionų valdžios institucijos gali nedelsdamos reaguoti į nelaimę, nes geriausiai žino apie vietos geografines ir socialines sąlygas; mano, kad į rizikos vertinimo ir rizikos valdymo planų rengimą valstybės narės turėtų įtraukti vietos ir regionų valdžios institucijas, nes daugeliu atveju šios turi daugiau žinių nei nacionalinės valdžios institucijos, pavyzdžiui, kaip įvertinti grėsmę;

16. nurodo, kad pasiūlymo finansinės nuostatos dėl transporto yra tinkamos ir turėtų suteikti galimybę imtis tolesnių priemonių per trumpesnę laikotarpį ir kartu praplėsti išteklius naudojančių šalių spektrą, turint omenyje tai, kad išlaidos transportui tarptautinių misijų metu yra vienos didžiausių;

17. pritaria Komisijos priemonėms, kurių tikslas – pagerinti prieigą prie tinkamų transporto išteklių siekiant remti greitojo reagavimo pajėgumų stiprinimo procesą ES lygmeniu, su sąlyga, kad bus aiškiai nurodomas galimo tokių priemonių taikymo tikslas, mastas ir sąlygos; palankiai vertina tai, kad Komisija galės papildyti valstybių narių teikiamas transporto paslaugas suteikdama papildomų transporto išteklių, reikalingų norint užtikrinti greitą reagavimą į didelio masto nelaimes;

18. pabrėžia, kad svarbu nuo reaguojamojo pobūdžio ir *ad hoc* taktikos pereiti prie kompleksiškesnio, veiksmingesnio ir tobulesnio mechanizmo. Nuo dabartinės *ad hoc* taktikos mums iš tikrųjų reikia pereiti prie išankstinio planavimo ir greito reagavimo;

19. supranta, kad plačiomis su šiuo mechanizmu susijusiomis sąvokų apibrėžtimis Komisija ketina užtikrinti lankstų ir veiksmingesnį Civilinės saugos mechanizmo veikimą; tačiau mano, kad būtų naudinga patikslinti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo 4 straipsnyje nustatytas sąvokų „nelaimė“ ir „didelio masto nelaimė“ apibrėžtis; ateityje tai galėtų užkirsti kelią netinkamam valstybių narių išteklių naudojimui pagal šį mechanizmą;

20. pritaria Komisijai, kad reikėtų sudaryti geresnes sąlygas naudotis esminiais reagavimo pajėgumais ir transportu, taip pat supaprastinti procedūras, kad reaguojama būtų kuo optimaliau, ir kuo labiau integruoti prevencijos politiką;

21. palankiai vertina Komisijos pastangas gerinti reagavimo į nelaimes pajėgumus organizuojant daugiau mokymo kursų ir pratybų ir parengiant tinkamus avarinius planus;

Civilinės saugos politikos kertiniai akmenys: prevencija, pasirengimas, reagavimas ir išorės aspektas

22. palankiai vertina tai, kad mechanizmas grindžiamas keturiais pagrindiniais civilinės saugos politikos kertiniais akmenimis: prevencija, pasirengimu, reagavimu ir išorės aspektu kartu įtraukiant finansines nuostatas;

23. pritaria priemonėms skatinti valstybes nares ir trečiąsias šalis nelaimes valdyti kompleksiskai;

24. pabrėžia, kad norint išvengti žalos, kurią nelaimės daro žmonėms, turtui ir aplinkai, itin svarbu imtis priemonių kaupti ir nuolat atnaujinti žinias apie riziką, taip pat keistis žiniomis, patirtimi ir informacija. Be to, labai svarbu daugiau informuoti apie prevenciją ir remti valstybes nares ir trečiąsias šalis, kai jos imasi priemonių, ypatingą dėmesį kreipiant į rizikos valdymo planų rengimą;

25. pritaria Komisijos planuojamoms priemonėms užtikrinti pasirengimą, pavyzdžiui, įsteigti Europos reagavimo į nelaimes centrą, valdyti Bendrą ekstremalių situacijų ryšių ir informacijos sistemą, padėti kurti nelaimių nustatymo ir ankstyvojo perspėjimo sistemas, kurti ir palaikyti ekspertų grupių gebėjimus, modulius ir elementus, imtis paramos ir pagalbinių priemonių (mokymai, patirties ir žinių sklaida). Komitetas taip pat norėtų išsamesnės informacijos apie valstybių narių prašymus suteikti pagalbą per Europos reagavimo į nelaimes centrą. Dokumente vartojama sąvoka „konkretus prašymas“ labai neaiški. Reagavimo į nelaimes centras taip pat turi būti derinamas su esamomis nacionalinėmis ir regioninėmis struktūromis;

26. pritaria Komisijos planuojamoms priemonėms, jeigu valstybė narė prašytų padėti susidoroti su ištikusia ar gresiančia didelio masto nelaimė, visų pirma grupių, ekspertų, modulių mobilizavimo palengvinimo priemonėms, ir kitos intervencinės pagalbos, nesusijusios su Europos reagavimo į nelaimės pajėgumais, teikimui;

27. pritaria Komisijos iniciatyvai kurti Europos reagavimo į nelaimės pajėgumus, savanoriškai sutelkiant iš anksto nustatytus valstybių narių reagavimo pajėgumus. Reagavimo į nelaimės pajėgumų kokybės reikalavimai turi būti apibrėžti kartu su valstybėmis narėmis. Kartu norėtų išsamesnės informacijos apie tai, kaip valstybės narės turėtų informuoti Komisiją apie priežastis, dėl kurių jos negali sutelkti šių pajėgumų konkrečios nelaimės atveju. Taip pat reikia aiškiai nurodyti, kad reagavimo pajėgumai neprivalo būti telkiami konkrečiai nelaimei įveikti, jei jie reikalingi nacionaliniais tikslais;

28. mano, kad atnaujinamuose rizikos valdymo planuose Komisijai būtina nurodyti priežastis, kurios trukdo sutelkti pajėgumus;

29. pritaria Komisijos planams atlikti Europos reagavimo į nelaimės pajėgumų laikotarpio vidurio vertinimą; jei jis bus veiksmingas, jis turėtų padėti pasiekti konkrečius užsibrėžtus tikslus;

Baigiamosios išvados

30. remia Komisijos iniciatyvą pagal šį sprendimą išplėsti teikiamą pagalbą, kuri gali būti teikiama bet kuriuo Finansiniame reglamente nustatyto pavidalu, visų pirma kaip dotacijos, išlaidų kompensavimas, viešieji pirkimai arba įmokos į patikos fondus;

31. remia Komisijos pastangas imtis veiksmų, kad būtų užtikrinta sąveika su kitomis Sąjungos priemonėmis ir jų papildomumas kartu užkertant kelią tam, kad pagalba vienu metu būtų teikiama pagal skirtingas Sąjungos finansines priemones;

32. mano, kad Komisija turėtų imtis tinkamų priemonių siekiant užtikrinti, kad įgyvendinant finansines priemones būtų taikomos piktnaudžiavimo, korupcijos ir kitos neteisėtos veiklos prevencinės priemonės finansiniams Sąjungos interesams apsaugoti.

33. pabrėžia būtinybę, kad sprendime išdėstytos ir su prašymais padėti reaguoti į esamas ar gresiančias didelio masto nelaimės susijusios apibrėžtys būtų tikslesnės, kad būtų išvengta galimų netikslumų dėl netinkamai apibrėžtų sąvokų;

II. SIŪLOMI PAKEITIMAI

1 pakeitimas

4 straipsnio 2 dalis – Apibrėžtys

Nuomonės projektas	Pakeitimas
<p>Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:</p> <p>2. didelio masto nelaimė – situacija, kuri turi ar gali turėti neigiamą poveikį žmonėms, aplinkai ar turtui ir dėl kurios gali būti prašoma teikti pagalbą pagal mechanizmą;</p>	<p>Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:</p> <p>2. didelio masto nelaimė – <u>situacija didelėje teritorijoje susidariusi padėtis</u>, kuri turi ar gali turėti neigiamą poveikį žmonėms, aplinkai ar turtui ir <u>dėl kurios gali tinkamai įveikti sunku naudojant ES valstybės narės turimus saugumo užtikrinimo pajėgumus</u> gali būti prašoma teikti pagalbą pagal mechanizmą;</p>

2 pakeitimas

6 straipsnis – Rizikos valdymo planai

Komisijos siūlomas tekstas	RK pakeitimas
<p>1. Siekiant užtikrinti veiksmingą bendradarbiavimą pagal mechanizmą, valstybės narės pateikia Komisijai savo rizikos valdymo planus.</p>	<p>1. Siekiant užtikrinti veiksmingą bendradarbiavimą pagal mechanizmą, valstybės narės pateikia Komisijai savo rizikos valdymo planus, <u>iškart kai jie parengiami</u>.</p>

Komisijos siūlomas tekstas	RK pakeitimas
<p>2. Rizikos valdymo planuose reikia atsižvelgti į nacionalinius rizikos vertinimus ir kitą svarbų rizikos vertinimą, jie turi būti susieti su kitais svarbiais toje valstybėje narėje galiojančiais planais.</p> <p>3. Valstybės narės turi užtikrinti ne vėliau kaip iki 2016 m. pabaigos, kad jų rizikos valdymo planai būtų parengti ir Komisijai pateikti naujausia redakcija</p>	<p>2. Rizikos valdymo planuose reikia atsižvelgti į nacionalinius <u>regionų ir vietos</u> rizikos vertinimus ir kitą svarbų rizikos vertinimą, jie turi būti susieti su kitais svarbiais toje valstybėje narėje galiojančiais planais.</p> <p><u>3. Nepaisant konkrečioje valstybėje narėje taikomos praktikos ir procedūrų, į rizikos valdymo planus turi būti įtraukti šie aspektai:</u></p> <p>a) <u>grėsmės pobūdis ir jos kilimo rizika, įskaitant jos poveikį būtiniausiai infrastruktūrai, ir žemėlapiai, kuriuose nurodyta rizika ir grėsmė.</u></p> <p>b) <u>su krizės valdymu naudojantis saugos tinklais susijusių subjektų užduotys ir pareigos, įskaitant vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį valdant rizika.</u></p> <p>c) <u>išteklų, kuriuos planuojama naudoti ištikus nelaimėi, aprašas.</u></p> <p>3. 4. Valstybės narės turi užtikrinti ne vėliau kaip iki 2016–2014 m. pabaigos, kad <u>esami</u> jų rizikos valdymo planai būtų parengti ir <u>pateikti</u> Komisijai. pateikti naujausia redakcija <u>Valstybės narės nuolat atnaujina savo rizikos valdymo planus ir bent kartą per metus kiekvienų metų pabaigoje pradėdant nuo 2015 m. teikia juos Komisijai.</u></p>

Paaiškinimas

Kadangi nėra standartinio modelio, pagal kurį reikėtų rengti rizikos valdymo planus, atskirų planų turinys gali iš esmės skirtis. Be to, labai svarbu apibrėžti ir pabrėžti vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį atsižvelgiant į tai, kad jos turi palankiausias sąlygas nedelsdamos reaguoti į nelaimę, nes gerai išmano vietos geografines ir socialines sąlygas. Valstybės narėms reikia sudaryti tvarkaraštį, pagal kurį jos nuolat atnaujintų ir teiktų rizikos valdymo planus, kartu reikalaujant nedelsiamo vienkartinio atnaujinimo, jei staiga ir netikėtai pasikeistų esamas planas.

3 pakeitimas

7 straipsnio a dalis – Bendri Komisijos pasirengimo veiksmai

Nuomonės projektas	Pakeitimas
<p>Komisija vykdo šiuos pasirengimo veiksmus:</p> <p>a) įsteigia ir valdo Reagavimo į nelaimės centrą, užtikrina pajėgumus visą parą ir teikia paslaugas valstybėms narėms ir Komisijai, kiek tai susiję su mechanizmu;</p>	<p>Komisija vykdo šiuos pasirengimo veiksmus:</p> <p>a) įsteigia ir valdo <u>su esamomis nacionalinėmis ir regioninėmis struktūromis suderintą</u> Reagavimo į nelaimės centrą, užtikrina pajėgumus visą parą ir teikia paslaugas valstybėms narėms ir Komisijai, kiek tai susiję su mechanizmu;</p>

Paaiškinimas

Steigiant Reagavimo į nelaimės centrą ir jį administruojant, bet kokiu atveju reikia užtikrinti, kad Europos lygmeniu neatsirastų paralelinių struktūrų ir neaiškių dislokavimo procedūrų. Šiuo tikslu reikia pasiūlymo dėl sprendimo 7 straipsnyje, pagal kurį reglamentuojamas Reagavimo į nelaimės centras, nurodyti, kad turi būti atsižvelgiama į nacionalines ir regionines struktūras ir šis centras su jomis derinamas.

4 pakeitimas

11 straipsnio 3 dalis ir 11 straipsnio 7 dalis – Europos reagavimo į nelaimes pajėgumai

Nuomonės projektas	Pakeitimas
<p>Europos reagavimo į nelaimes pajėgumai</p> <p>1. Sukuriami Europos reagavimo į nelaimes pajėgumai, savanoriškai sutelkiant iš anksto nustatytus valstybių narių reagavimo pajėgumus.</p> <p>2. Remdamasi orientaciniais scenarijais, Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, nustato Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams reikalingų pajėgumų rūšis ir kiekį (toliau – pajėgumo tikslai).</p> <p>3. Komisija apibrėžia pajėgumų, kurie bus skirti Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams, kokybės reikalavimus. Valstybės narės yra atsakingos už savo kokybės užtikrinimą.</p> <p>4. Komisija nustato ir valdo pajėgumų, kuriuos valstybės narės suteikia Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams, sertifikavimo ir registracijos procesą.</p> <p>5. Valstybės narės savanoriškai nustato ir registruoja pajėgumus, kuriuos suteikia Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams. Daugiašalius modulius, kuriuos suteikė dvi ar daugiau valstybių narių, kartu registruoja visos susijusios valstybės narės.</p> <p>6. Registruoti Europos reagavimo į nelaimes pajėgumai Komisijos prašymu per Reagavimo į nelaimes centrą naudojami reagavimo į ekstremalias situacijas operacijose pagal mechanizmą. Valstybės narės kuo greičiau praneša Komisijai įtikinamas priežastis, dėl kurių jos negalėjo suteikti šių pajėgumų konkrečioje ekstremalioje situacijoje.</p> <p>7. Dislokavimo atveju pajėgumams vadovauja ir nurodymus duoda valstybės narės. Per reagavimo į nelaimes centrą Komisija užtikrina įvairių pajėgumų koordinavimą. Kai pajėgumai nedislokuoti operacijose pagal mechanizmą, juos galima naudoti valstybių narių nacionaliniais tikslais.</p> <p>8. Valstybės narės ir Komisija užtikrina tinkamą Europos reagavimo į nelaimes pajėgumų pagalbos teikimo matomumą.</p>	<p>Europos reagavimo į nelaimes pajėgumai</p> <p>1. Sukuriami Europos reagavimo į nelaimes pajėgumai, savanoriškai sutelkiant iš anksto nustatytus valstybių narių reagavimo pajėgumus.</p> <p>2. Remdamasi orientaciniais scenarijais, Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, nustato Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams reikalingų pajėgumų rūšis ir kiekį (toliau – pajėgumo tikslai).</p> <p>3. Komisija, <u>bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis</u>, apibrėžia pajėgumų, kurie bus skirti Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams, kokybės reikalavimus. Valstybės narės yra atsakingos už savo kokybės užtikrinimą.</p> <p>4. Komisija nustato ir valdo pajėgumų, kuriuos valstybės narės suteikia Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams, sertifikavimo ir registracijos procesą.</p> <p>5. Valstybės narės savanoriškai nustato ir registruoja pajėgumus, kuriuos suteikia Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams. Daugiašalius modulius, kuriuos suteikė dvi ar daugiau valstybių narių, kartu registruoja visos susijusios valstybės narės.</p> <p>6. Registruoti Europos reagavimo į nelaimes pajėgumai Komisijos prašymu per Reagavimo į nelaimes centrą naudojami reagavimo į ekstremalias situacijas operacijose pagal mechanizmą. Valstybės narės kuo greičiau praneša Komisijai įtikinamas priežastis, dėl kurių jos negalėjo suteikti šių pajėgumų konkrečioje ekstremalioje situacijoje.</p> <p>7. Dislokavimo atveju pajėgumams vadovauja ir nurodymus duoda valstybės narės. Per reagavimo į nelaimes centrą Komisija užtikrina įvairių pajėgumų koordinavimą. <u>Kai pajėgumai nedislokuoti operacijose pagal mechanizmą, juos galima naudoti valstybių narių nacionaliniais tikslais.</u></p> <p>8. Valstybės narės ir Komisija užtikrina tinkamą Europos reagavimo į nelaimes pajėgumų pagalbos teikimo matomumą.</p>

5 pakeitimas

15 straipsnis. Reagavimas į didelio masto nelaimes Sąjungoje

Komisijos siūlomas tekstas	RK pakeitimas
<p>1. Jeigu Sąjungoje įvyksta didelio masto nelaimė arba kyla neišvengiama jos grėsmė, valstybė narė gali prašyti pagalbos per reagavimo į nelaimes centrą. Prašymas turi būti kiek įmanoma konkretesnis.</p>	<p>1. Jeigu Sąjungoje įvyksta didelio masto nelaimė arba kyla neišvengiama jos grėsmė, valstybė narė gali prašyti pagalbos per reagavimo į nelaimes centrą. Prašymas turi būti <u>kiek įmanoma konkretesnis ir jame būtina turi būti pateikta ši informacija:</u></p>

Komisijos siūlomas tekstas	RK pakeitimas
	<p>a. <u>didelio masto nelaimės rūšis,</u></p> <p>b. <u>teritorija, kurią ištiko nelaimė, ir teritorijos, kurioms ji gali kelti grėsmę,</u></p> <p>c. <u>kiek reagavimui į nelaimę galimos ar įvykusios nelaimės likvidavimui reikės lėšų, laiko ir materialinių išteklių.</u></p>

Paaiškinimas

Jei ištikus didelio masto nelaimei, valstybės narės pateiktų tikslesnę informaciją, pagal šią priemonę būtų galima imtis veiksmingesnių, tikslingesnių ir ekonomiškai efektyvesnių veiksmų, be to, būtų galima greičiau pasiekti trokštamus tikslus. Tai labai svarbu reaguojant į nelaimes.

2012 m. liepos 19 d., Briuselis

*Regionų komiteto
pirmininkė*
Mercedes BRESSO
